

delse af, at det er Meningen med det Udtryk, som her er brugt. Udtrykket „Værftsafdelingen“ har nemlig ogsaa været benyttet i en anden Forstand. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høie Thing.

Magius: Der var et Spørgsmaal, som jeg før glemte, og som jeg nu vil tillade mig at henstille til den høitærede Finantsminister, for at faae at høre, om min Anskuelse i denne Sag er rigtig. Der er nemlig paa Finantslovsforslaget, saaledes som det foreligger i Nar, under Punkt B. n. 12. under Krigsministeriet tilstaaet Premierlieutenanter og lignende Tillæg, som der er tillagt Stabsfergenter, Sergenter og Korporaler. Jeg ønsker nu at faae at vide, hvor vidt dette Tillæg, der er tilstaaet disse Stabsfergenter, Sergenter og Korporaler, vil komme dem til Gode paa samme Maade som Premierlieutenanterne, ved Pensionsberegningen, og om det altsaa vil blive indbefattet i det Beløb af faste Pengeindtægter, som lægges til Grund for Beregningen af Procenten til Pensionen.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg ønsker meget, at ogsaa dette Lovforslag maa blive færdigt; men jeg vil allerede nu gjøre opmærksom paa, at for mig ere disse to Lovforslag uadskillelige, saa at det ene ikke for mit Vedkommende vil kunne betragtes som værende blevet færdigt, naar ikke ogsaa det andet er blevet det. Jeg skal først besvare det Spørgsmaal, som det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Magius) nu sidst rettede til mig. Det Lønningstillæg af 100 Kroner, som ved den almindelige Hærlønningsslovs Vedtagelse blev tilstaaet Premierlieutenanterne, medregnes til den faste Lønning ved Beregningen af Pensionen. Der har jo hidtil ikke været nogen Leilighed til at oplaste et lignende Spørgsmaal, som vilde kunne gøres med Hensyn til Oversergenter, Sergenter o. s. v. med ganske lignende Løn; men jeg for mit Vedkommende nærer ingen Tvivl om, at dette Tillæg maa regnes med som en Del af den faste Løn, af hvilken de ville blive pensionsberettigede, naar dette Lovforslag vedtages. Jeg anser dette for ganske utvivlsomt. — Dernæst skal jeg bemærke, at, naar der i § 2 bestemmes, at der skal lægges 100 Kroner til som Erstatning for andre Indtægter, da er det saaledes at forstaa, at de 100 Kroner lægges til den faste Pengeløn, hvoraf saa Pensionen bliver at beregne, og at altsaa ikke de 100 Kroner lægges til Pensionen, efter at denne er beregnet af den faste Pengeløn. Jeg tror, at det var dette, som det ærede Medlem ønskede udtrykkelig udtalt. Det ærede Medlem fra 5te Kreds (Magius) saa vel som det ærede Medlem for 1ste Kreds (Jonquière) formenter, at disse 100 Kroner vare et for lille Vederlag for de uvisse Indtægter eller rettere for de andre Ind-

tægter, som ikke komme med i Pensionsberegningen. De ærede Medlemmers Betragtning var den, at, naar den almindelige Pensionslov for Embedsmænd fastsætter, at de uvisse Indtægter beregnes med $\frac{2}{3}$ af deres virkelige Beløb, saa vilde de Pensionister, som vi her have med at bestille, være forurettede i Sammenligning med andre Pensionister, forsaavidt deres andre Indtægter oversteg disse 100 Kroner med mere end en halv Gang, med andre Ord, at disse 100 Kroner kun vilde være et passende Vederlag for, at de militære Underklassers andre Indtægter ikke direkte medtages ved Pensionsberegningen, forsaavidt disse andre Indtægter ikke oversteg 150 Kroner. Jeg tror imidlertid ikke, at, selv om man vilde fastholde en saadan Sammenligning, hvis Berettigelse dog kunde være noget tvivlsom, man da let vilde komme til det Resultat, hvortil de ærede Medlemmer kom, at de militære Underklasser tilfidesattes ved denne Beregningsmaade. Det kommer jo selvfølgelig overmaade meget an paa, hvad man vil regne med af deres andre Indtægter som ligetilføede med Embedsmænds uvisse Indtægter. Naar man vil gaa saa vidt, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Jonquière) gjorde, kan jeg ikke nægte, at saa falder Sammenligningen ud i Disfaveur af de militære Underklasser; men jeg tror heller ikke, at det er ganske berettiget at gaa saa vidt i Beregningen af disse andre Indtægter, som han gjorde. Af disse andre Indtægter er der efter min Mening egentlig kun to, som utvivlsomt kunne komme med i Betragtning ved en saadan Sammenligning. Den ene er Brød in natura; men Værdien heraf vil jo findes angiven i Bemærkningerne til det Lovforslag, som i Samlingen 1874—75 blev forelagt, hvor der vil findes: „Et Beløb af 40 Kroner Brødrationer.“ Den anden Post, som sikkert maatte kunne komme i Betragtning, er Tilladelsen til at slide paa Statens Uniform udenfor Tjenesten. Det kan jo nemlig paa ingen Maade stilles saaledes, at det er Uniformen i sin Helhed, thi for saa vidt Uniformen bruges og slides i selve Tjenesten, kan den jo ikke betragtes som særlig Indtægt for Manden, hvoraf han i sin Tid skulde have Pension. Det er altsaa kun forsaavidt som Uniformen for disse Militæres Vedkommende utvivlsomt maa bruges ogsaa udenfor Tjenesten, at den kan komme i Betragtning, og Værdien heraf er i de samme Bemærkninger, som jeg før citerede, ansat til 40 Kr. Der have vi altsaa tilsammen 80 Kr., som utvivlsomt maatte kunne stilles op ved en Sammenligning med Embedsmændenes uvisse Indtægter. Desforuden tror jeg nok, at der vil kunne nævnes nogle andre mindre betydelige Fordele som fri Løge og Medicin, der, saavidt jeg veed, tilkommer disse Personer; men det vil ikke kunne udgjøre noget Beløb af stor Betydning. Naar det ærede Medlem altsaa foruden disse 2 Gange 40 Kr., og